

Inleiding Open dag Contrario 13 november 2004 te Harderwijk
Meer informatie: www.contrario.nl

Elkaar ontmoeten

Hoofdpunten uit de inleiding van dr. Ruard Ganzevoort

- Als je elkaar wilt ontmoeten moet je niet alleen kijken naar wat je gezamenlijk hebt of wat je in elkaar herkent. Dat waar je verschilt en wat je in de ander niet kunt herkennen is even wezenlijk voor een ontmoeting. Dat geldt niet alleen tussen hetero en homo, maar ook tussen man en vrouw, jong en oud, arm en rijk, blank en zwart.
- Als het gaat over homoseksualiteit gaat het niet alleen over meningen en standpunten. Het gaat ook over ons fundamentele onderbuikgevoel, de manier waarop we in de wereld staan. Juist op dat niveau kunnen homo's en hetero's maar voor een deel echt met elkaar meevoelen. 'Ik moet er niet aan denken dat ...' Dat kunnen we maar beter accepteren.
- Voor een ontmoeting moet je je dus eerst bewust zijn van je eigen perspectief en beseffen dat de ander een echt ander perspectief heeft. Daarna kun je proberen het perspectief van de ander te verstaan: via de ogen van de ander jezelf te zien. Zo kunnen hetero's meevoelen wat hun woorden en houding bij homo's teweegbrengen en andersom.
- Als je een ander ontmoet, ontmoet je een vreemde. In de ander word je dan ook bepaald bij het anders zijn. Dat is een heel bijbels gebeuren. De vreemdeling is degene die onze vanzelfsprekendheid doorbreekt en ons openmaakt voor een nieuwe boodschap. De ontmoeting met de vreemdeling is dan ook een openbaring. Heel bijzonder zie je dat gebeuren bij Jezus die als Vreemdeling komt en in zijn gelijkenissen ons openbreekt voor dat Vreemde Koninkrijk.
- Die vreemdeling is vandaag de dag in de reformatorische kerken onder andere te vinden in de homoseksuele of lesbische gemeenteleden (en omgekeerd voor hen: in de hetero's om hen heen). De uitdaging is om in elkaar het vreemde te zoeken.
- Daarmee zijn we niet van de vragen af. In Handelingen 15 lezen we van een confrontatie met de vragen, juist omdat we de vreemdeling tegenkomen. Het ging ook toen niet om de religieuze franje maar om wezenlijke vragen. Tegelijk zie je de apostelen niet verzanden in academische discussies over wat wel en niet mag. Ze getuigen van het werk van God – al is het op een heel andere plaats en wijze dan de anderen verwachtten. En ze vinden met alle verschillen een aantal ethische grenzen waar ze elkaar herkennen.
- De wezenlijke vraag in Handelingen 15 is hoe breed het heil is en hoe groot de genade. Het is verleidelijk daar de wet tussen te schuiven, maar daarmee zet je de genade klem. Het gesprek over homoseksualiteit in de kerk zou moeten gaan over de vraag hoe de genade doorwerkt in onze levens. Daarom kunnen we beter getuigen van de weg die God met ons gaat dan dat we discussiëren over de grenzen.
- Mag alles dan? Nee, er zijn duidelijke ethische normen in het geding. Die gaan onder meer over het gesprek zelf.
 - o De eerste is dat je elkaar als gesprekspartners accepteert. Dat betekent ook dat niet de één voortdurend wordt beoordeeld door de ander. Het betekent dat je met elkaar praat en niet over elkaar.
 - o De tweede is dat beide partners even kwetsbaar moeten zijn in het gesprek. Dat kan bijvoorbeeld door elke vraag om te draaien. Wat aan de homo gevraagd wordt moet in principe ook aan de hetero gevraagd kunnen worden. De vraag 'hoe ben je zo geworden?' helpt alleen maar als het een vraag naar beide kanten is.

Contrario

- De derde is dat we proberen elkaar in het geloof verder te helpen. Dat is wat anders dan dat we voor elkaar moeten weten of bepalen wat de juiste weg is. Ook voorgangers en kerkenraden hoeven niet de waarheid in pacht te hebben. Geestelijk leiding geven is dienstbaar zijn aan geloofsgroei en dat is wat anders.
- Het is niet noodzakelijk dat je het samen eens wordt. Belangrijker is dat je bij de verschillen elkaar opzoekt en ruimte maakt om elkaar te dienen.